

Forsøgsordning med videoafhøring i visse straffesager

Generalforsamling 2005

Narkotika - Store hashsager - Nævningetærsklen

Høringer - Hvidvasklovgivning - Ændring af straffelov, berigelseskriminalitet mod offentlige midler, kriminalitet i omsætningen eller i selskaber, klagebegrænsning vedr. anklagemyndigheden - Spørgetema om voldtægtssofres retsstilling - Rammeafgørelse om udveksling af oplysninger i EU - Rådsafgørelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre

Thomas Rørdams artikel om "Området for forsvarerens adgang til aktindsigt"

65. Tvangsfjernelse af børn - Forældre, der holder deres børn skjult - Uagtsomt manddrab, egen skyld - Frifindelse for førerrettsfrakendelse
66. Grov vold - Betinget straf
67. Sammenstød - Fare- og skadedelikter - Vold, grov - Medvirken
68. Vold - Beviser - Frifindelse
69. Menneskehandel - Bordelvirksomhed - Udvisning - Bindende påtalebegrænsning
70. Afgiftssvindel, grov - Berigelsesforsæt - Frifindelse - Langvarig sagsbehandling
71. Forelæggelse
72. Narkotika - Beviser - Omregning fra pulver til piller
73. Vold, grov? - Hundeslagsmål - Udvisning undladt - Betinget straf
74. Narkotika - Samfundstjeneste

LANDSFORENINGEN AF BESKIKKEDE ADVOKATER

4. november 2004

Forsøgsordning med videoafhøring i visse straffesager

I den politiske flerårsaftale fra Kriminalforsorgen for 2004-07 anførtes det blandt andet, at der skulle etableres forsøg med videoafhøringer med henblik på at begrænse antallet af fangetransporter.

I Rigspolitechefens regi har der herefter været afholdt en møderække mellem parterne i straffesagers behandling, hvorved der er truffet beslutning om etablering af forsøg med videoafhøringer ved fristforlængelse i henholdsvis Københavns Byret med links til Vestre Fængsel og Nyborg Statsfængsel, samt i Århus Byret med links til Arresthuset i Randers.

Landsforeningen har udtalt sig meget kritisk om ønsket om indførelse af videoafhøringer i straffeprocessen, og Landsforeningens repræsentant har under de indledende møder givet udtryk for disse synspunkter. Udover spørgsmålet om teknikken kan leve op til de krav, der må stilles, så er de grundlæggende betænkeligheder følgende:

En forsvarer har mange talenter, dog kan man ikke være to steder på én gang, og det naturlige udgangspunkt vil være, at man vælger at opholde sig dér, hvor klienten er, men så får man på den anden side mindre indflydelse på, hvad der foregår i retten.

Det andet grundlæggende problem er naturligvis, at såfremt videoafhøringer tillades på et område som her ved fristforlængelse, så kan man jo let forestille sig, at det hen ad vejen vil brede sig som ringe i vandet, som man har set i andre sammenhænge.

Der kan så også endelig sættes spørgsmålstegn ved størrelsen af besparelsen, når de enkelte forsvarere skal aflønnes for at køre til arresthuse langt væk fra deres kontorer.

Så derfor har Landsforeningens bestyrelse besluttet sig for at anbefale sine medlemmer at gå ind i forsøgsordningen, men med disse betænkelighed in mente.

Med venlig hilsen

Niels Forsby

GENERALFORSAMLING 2005

Mange har spurgt interesseret til den kommende generalforsamling, og nu er tidspunktet i alle tilfælde fastlagt.

Vi holder kursus **fredag den 20. maj 2005** og generalforsamling **lørdag formiddag den 21. maj 2005**.

Stedet bliver formentlig enten på Fyn eller de nære byer i Jylland.

Foredragsholdere er også næsten på plads. *Thomas Rørdam* om udførelsen af straffesager for Højesteret og *Jakob Lund Poulsen* om Europæisk Straffeprocess. Derudover prøver vi at få en indleder til at tale om domfældtes betaling af sagsomkostninger.

Sæt kryds i kalenderen, men vent med tilmelding, til der kommer nærmere detaljer.

Narkotika - Store hash-sager - Nævningetærsklen

Straffelovens § 191 og retsplejelovens § 687

Hvor går grænsen for nævningesager. Bidrag til en undersøgelse vedr. hash-sager.

Redaktøren er blevet bedt om at indsamle materiale om, hvor nævningetærsklen ligger i sager med store kvantum hash. Eller sagt på en anden måde: hvor anklagemyndigheden påstår fængsel i 4 år eller mere, hvorefter sagerne skal i nævningeting.

Nogle mener, at særligt sager, der har været forelagt statsadvokaten med henblik på eventuel tiltale for nævningeting, men hvor man vælger at blive i byretten, er interessante. I alle tilfælde taler vi om flere hundreder kg hash.

I denne forbindelse vil det være relevant at få oplyst:

1. Hvad er der sigtet for i kvanta under efterforskningen.
2. Er tiltalen beskåret i kvanta efter forelæggelse for statsadvokaten.
3. Blev der rejst tiltale ved byret eller nævningeting.
4. Sagens udfald (medsend venligst dom, så der kan skrives et kort domsreferat. Hvis sagen blev anket, tillige ankedom).

Hvis sagens hovedforhold er hårdere stoffer end hash, har sagen ikke interesse. Heller ikke, hvis den ligger forud for 2000.

Det er ikke nødvendigt at anonymisere dommene. Redaktøren har 25 års erfaring i at omgås fortroligt materiale.

Thomas Rørdams artikel om Området for forsvarerens adgang til aktindsigt

Artiklen er offentliggjort i Festskriftet til Hans Gammeltoft-Hansen og foreningen har fået tilladelse til at offentliggøre den på foreningens hjemmeside. Da den er på 18 sider, kan den kun læses ved at trykke på hosstående hyperlink.

Thomas Rørdam henleder i denne forbindelse opmærksomheden på, at Højesteret den 28/10 2004 (sag 170/2004) har afsagt en kendelse, hvorefter forsvareren ikke havde krav på aktindsigt i efterforskningsmateriale, der ikke var tilvejebragt til brug for den konkrete straffesag og som ikke havde betydning for sagen. Interesserede kan finde et referat af afgørelsen på Højesterets hjemmeside via www.domstol.dk.

Høringssager

Justitsministeriet
Lovafdelingen

Østergade 16
2. november 2004

Vedr.: Sagsnr. 2004-730-1000. Delbetækning X om hvidvasklovgivningen (Betænkning nr. 1447/2004).

Justitsministeriet har med skrivelse af 19. august 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Betænkningen har været forelagt bestyrelsen ved et bestyrelsesmøde den 1. november d.å.

Bestyrelsen er bekendt med det høringssvar, der er afgivet af Advokatrådet, og kan i det hele henholde sig til dette.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Østergade 16
3. november 2004

Vedr.: Sagsnr. 2004-730-0997. Udkast til forslag til lov om ændring af straffeloven og visse andre love (Berigelseskriminalitet rettet mod offentlige midler, kriminalitet i juridiske personer, klagebegrænsning og hvidvaskning i spillekasinuer m.v.).

Justitsministeriet har med skrivelse af 13. oktober 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Udkastet har været forelagt bestyrelsen ved et bestyrelsesmøde den 1. november d.å. og giver ikke anledning til bemærkninger.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Strafferetskontoret

Østergade 16
3. november 2004

Vedr.: Sag nr. 2004-703-1015. Spørgetema om voldtægtsofres retsstilling.

Justitsministeriet har med skrivelse af 20. september d.å. anmodet om besvarelse af ovennævnte.

Sagen har været behandlet ved foreningens bestyrelsesmøde den 1. november d.å. Bestyrelsen har i overensstemmelse med oplægget kun besvaret de spørgsmål, der særligt angår advokaters erfaringer med de pågældende sager.

1. Foreningen har ikke mulighed for at udtale sig om forløbet vedrørende vejledning om advokatbistand, inden advokaten er inde i billedet.
- 2 a Ordningen med beskikkelse af bistandsadvokat for voldtægtsofre foregår tilfredsstillende.
- 2 b-f Foreningen har intet statistisk materiale til besvarelse af disse spørgsmål.
- 2 g I det omfang, foreningen kender til det, fungerer tilkaldeordningen tilfredsstillende.

- 2 i-j Foreningen er ikke bekendt med problemer af praktisk eller efterforskningsmæssig art, men kan pege på fordele, bl.a. ved at anmelderen kan føle sig mere tryk ved at udtale sig. Det er oftest derfor, at anmelderen beder om advokatbistand.

Advokaten kan være med til at forklare anmelderen vigtigheden og betydningen af de forskellige efterforskningsskridt.

- 2 l En regel om, at der - mere eller mindre undtagelsesfrit - skal beskikkes bistandsadvokat for voldtægtsofre, er ikke ønskelig. Hvis en anmelder ikke ønsker advokat til stede under en politiafhøring, har advokaten som altovervejende hovedregel ingen funktioner at varetage.
- 2 m Det er i forbindelse med en af anmelderen ønsket tilkaldelse af bistandsadvokat en selvfølge, at der gives anmelderen adgang og mulighed for at tale med advokaten inden afhøringen og advokaten mulighed for at overvære afhøringen, men som anført under pkt. 2 l kan foreningen ikke anbefale, at der i alle tilfælde skal ske obligatorisk beskikkelse af bistandsadvokat, og at efterforskningen ikke kan gå i gang, inden anmelderen har talt med en advokat.
- 3 a Henset til, at bistandsadvokaten skal bistå et vidne, ikke en tiltalt, er de gældende regler om tidspunktet for adgang til sagens materiale og dokumenter tilfredsstillende, se dog nedenfor under pkt. 3 b.

Det volder ikke i praksis problemer at komme til stede ved politiafhøringer, hvorimod der jævnligt kan være problemer med berammelse af retsmøder. Det er vigtigt, at den bistandsadvokat, der har bistået anmelderen under afhøringen og har afholdt klientmøder, også får mulighed for at møde personligt under sagen. Det sker ikke sjældent, at sagerne i første instans berammes uden hensyn hertil - i modstrid med Cirkulæreskrivelsen af 15. maj 1985 til byretterne i Østre og Vestre Landsretskredse.

Det volder i praksis ikke problemer at få adgang til at stille spørgsmål til voldtægtsofret.

- 3 b Vedrørende adgang til sagens materiale, se ovenfor under pkt. 3 a.

Foreningen kan dog tiltræde beslutningsforslagets bemærkninger ad pkt. 2, hvorefter det ville være ønskeligt, at der blev givet fuld aktindsigt i sagen i tilfælde af påtaleopgivelse, bl.a. for at kunne give klagevejledning til anmelderen. Det kan være en overordentlig vigtig funktion at forklare anmelderen, hvorfor

sagen måske ikke holder i retten, selv om hun utvivlsomt føler sig krænket, eller på den måde at kunne formulere en klage til Statsadvokaten.

I praksis administrerer politiet også reglerne om aktindsigt lempeligt, således at bistandsadvokaten har det fornødne grundlag til at vejlede anmelderen, hvis påtale opgives.

Som ovenfor anført under pkt. 3 a, fungerer de gældende regler om spørgsmålsstilling til anmelderen tilfredsstillende. Det vil næppe have den ønskede effekt, hvis bistandsadvokaten i forhold til anmelderen skulle stille spørgsmål i retten om skyldsspørgsmålet.

- 3 c Foreningen er generelt af den opfattelse, at man skal holde sig til hovedreglen, hvorefter offentlige straffesager forfølges af anklagemyndigheden og ikke gøres til en partsproces, hvor bistandsadvokaten får mulighed for at anmode om yderligere bevisførelse, herunder førelse af vidner.
- 3 d Foreningen har erfaring for, at der kan være problemer omkring berømmelse af domsforhandlinger, hvor bistandsadvokaten skal være til stede, jfr. ovenfor under pkt. 3 a.

I praksis er der ikke behov for bistandsadvokatens tilstedeværelse ved fremstilling af den sigtede i grundlovsforhør.

Det vil være sjældent, at der afholdes indenretlige forhør adskilt fra domsforhandlingen, men det er en selvfølge, at hvis anmelderen skal afhøres, skal bistandsadvokaten ubetinget have adgang og faktisk mulighed for at være til stede.

- 4 a-d Reglen i § 848, stk. 1, praktiseres i det store og hele fornuftigt af domstolene.
- 4 e I de tilfælde, hvor tiltalte udelukkes fra retsmødet, ville det være ønskeligt, at denne direkte kan følge domsforhandlingen via mikrofon eller video.
- 4 f-g Foreningen har kun begrænset erfaring med forlods afgørelser om tiltaltes udelukkelse fra retsmøder, men for en meget nervøs anmelder er det en stor trykrelie at kunne få spørgsmålet afklaret på forhånd.
- 4 h-k Foreningen har ikke forslag til ændring af RPL § 185, stk. 1 og 2, om bevisførelse om anmelderens tidligere seksuelle adfærd, og meget begrænset erfaring med, i hvilket omfang det forekommer. Dog henledes opmærksomheden på, at der ofte i forbindelse med retsmedicinske undersøgelser stilles spørgsmål om,

hvorvidt anmelderen kort forinden det påsigtede overgreb har haft seksuelt samkvem. Sådanne erklæringer oplæses normalt i retten under domsforhandlingen.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Justitsministeriet
Det Internationale Kontor

Østergade 16
9. november 2004

Vedr.: Sagsnr. 2004-135-0120. Forslag til rammeafgørelse om forenkling af udvekslingen af oplysninger og efterretninger mellem medlemsstaternes retshåndhavende myndigheder, navnlig med hensyn til alvorlige lovovertrædelser, herunder terrorhandlinger.

Justitsministeriet har med skrivelse af 26. oktober 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen ved et bestyrelsesmøde den 1. november d.å. og giver ikke anledning til bemærkninger.

Vedr.: Sagsnr. 2004-165-0667. Forslag til Rådets afgørelse om udveksling af oplysninger fra strafferegistre. (KOM (2004) 664 endelig).

Justitsministeriet har med skrivelse af 21. oktober 2004 anmodet om en udtalelse vedr. ovennævnte.

Forslaget har været forelagt bestyrelsen ved et bestyrelsesmøde den 1. november d.å.

Bestyrelsen henviser til sit høringssvar af 24. maj 2004, hvor bestyrelsen bl.a. bemærkede:

"Oprettelsen af et fælles europæisk strafferegister vil eventuelt komme til at indebære, at man skal harmonisere reglerne for optagelse og sletning. Det kan befrygtes, at man under påberåbelse af terror, selv om reglerne overvejende kommer til at gælde andre forbrydelser, vil skulle sænke de danske kriterier for, hvad der kommer til at stå på straffeattester, ligesom oplysningerne kommer til at

stå længere, end vi nu anser nødvendigt efter danske forhold. Det siger sig selv, at risikoen for misbrug af de fortrolige oplysninger øges i takt med, at adgangen til oplysningerne udvides, særligt hvis medlemslandene kan trække direkte på de datalagrede oplysninger."

Selv om det nu fremsatte forslag er mindre vidtgående end forslaget, der blev udsendt af Justitsministeriet i april d.å., har bestyrelsen fortsat betænkeligheder ved automatisk udveksling af oplysninger fra strafferegistre.

På bestyrelsens vegne
Elsebeth Rasmussen

Landsforeningens Meddelelse 65/2004

Tvangsfjernelse af børn - Forældre, der holder deres børn skjult - Uagtsomt manddrab, egen skyld - Frifindelse for førerretsfrakendelse

Lov om social service § 116, straffelovens § 56, § 58 og § 241, færdselslovens § 41 og § 67

I Lf.Medd. 49/2004 er gengivet 3 sager. En af disse, sag nr. 2, viser sig at være blevet anket. K, der i byretten fik en kombinationsdom på 3 måneder, heraf 2 måneder betinget, fik i landsretten nedsat sin straf til 60 dages fængsel, der blev gjort rent betinget.

VL 3. afd. a.s. S-1519-03, 17/3 2004

K ankede Mariager Rets dom af 6/12 2002 med påstand om frifindelse, subsidiært formildelse. Anklagemyndigheden påstod dom i overensstemmelse med byrettens bevisresultat, men ville have afgørelse vedr. færdselssagen efter anklageskriftet samt skærpe, således at der skete betinget frakendelse af førerretten.

Det blev præciseret, at den første periode, hvor barnet var holdt skjult, var fra 5/3 2001 til 6/4 2001.

K forklarede bl.a., at barnet ikke længere var tvangsfjernet, men gik i almindelig folkeskole og skulle begynde som mekanikerlærling. Det gik godt med drengen. Det eneste, der skulle til, var åbenbart at skifte kommune.

En medarbejder fra kommunen oplyste bl.a., at samarbejdet med K ikke gik godt. Tvangsfjernelsen skete for at sikre, at K ikke trak et tilsagn om frivillig anbringelse tilbage og tog sin søn ud af den institution, hvor han var anbragt. Drengen havde brug for stabilitet.

En vicepolitikommisær forklarede vedr. færdselssagen med den påkørte cyklist, der døde, at denne hverken havde lys eller reflekser på cyklen. Han var i mørkt tøj og havde ingen reflekser på tøjet. Der var helt mørkt på stedet. Vidnet, der kørte med langt lys, så vel cyklisten i en afstand af 50 m. Cyklisten kørte på vejbanen, selv om der var cykelsti på stedet.

En bilinspektør forklarede pdas, at der var fejl ved K's billygter, også før uheldet. Han var helt sikker på, at K kun have kørt med nærlys.

Landsretten udtalte:

"Vedrørende forhold 1 og 2:

Af de grunde, som byretten har anført, og idet det ikke kan tillægges betydning, at tiltaltes søn selv ønskede at holde sig skjult, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i disse forhold som sket.

Vedrørende forhold 3:

Af de grunde, der er anført af byretten, tiltrædes det også efter bevisførelsen for landsretten, at tiltalte er fundet skyldig i overtrædelse af færdselsloven som sket.

Vedrørende tiltalen for uagtsomt manddrab må det som anført af byretten lægges til grund, at cyklisten kørte uden lys og uden reflekser. Cyklisten var spirituspåvirket i væsentlig grad, idet der i en blodprøve udtaget kort tid efter ulykken blev målt en promille på 1,95. Efter bevisførelsen, herunder navnlig (... vicepolitikommisærens...) forklaringer for by- og landsret, lægges det endvidere til grund, at det var helt mørkt på stedet, at cyklisten var iført mørkt tøj uden reflekser, og at cyklisten kørte på vejbanen, selv om der var en cykelsti, og svingede fra side til side, når han trådte i pedalerne. Tiltalte var helt ædru, og der er ikke grundlag for at fastslå, at hun kørte med en højere hastighed end den tilladte.

Uanset manglerne ved lygteføringen på tiltaltes bil tiltrædes det på den anførte baggrund, at tiltalte ikke har udvist en sådan grad af forsømmelighed, at hun kan dømmes for uagtsomt manddrab. Det tiltrædes derfor, at tiltalte er blevet frifundet herfor. Som følge af det anførte frifindes tiltalte endvidere for påstanden om betinget fraken-delse af førerretten.

Straffen, der rettelig fastsættes i medfør af lov om social service, findes efter karakteren af og omstændighederne ved forhold 1 og 2 at burde fastsættes til fængsel i 60

dage, der gøres betinget på vilkår som fastsat nedenfor. Prøvetiden regnes fra denne landsretsdom.

Det tiltrædes, at tiltalte som følge af overtrædelsen af de bestemmelser i færdselsloven, der er nævnt i forhold 3, endvidere skal betale en bøde, jf. færdselslovens § 118 a, stk. 4. Bøden er passende udmålt.

Med de anførte ændringer stadfæster landsretten dommen."

- 00000 -

Vilkårene for den betingede dom omfattede en prøvetid på 1 år.

Landsforeningens Meddelelse 66/2004

Grov vold - Betinget straf

Straffelovens § 56 og § 245

Den 23-årige T blev i byretten idømt fængsel i 50 dage for at have tildelt A flere slag i ansigtet med et ølglas. Landsretten gjorde straffen betinget (dissens). T led af en mindre psykisk afvigelse, der kunne føre til uproportionale afværgereaktioner.

ØL 20. afd. a.s. S-1712-04, 15/9 2004

T på 23 år var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, ved i november 2003 om natten på en pub at have tildelt A flere slag i ansigtet med et ølglas, hvorved A bl.a. brækkede næsen og pådrog sig en syningskrævende læsion på venstre øre.

T nægtede sig skyldig. Der blev ført en række vidner, herunder A. Byretten fandt det bevist, at T forsætligt havde tildelt A ét slag med et ølglas med skader som beskrevet i anklageskriftet, og fortsatte:

"Uanset, at slaget fandt sted, efter at parterne havde skubbet til hinanden, og at det efter vidnet L's forklaring ikke kan afvises, at tiltalte inden slaget med ølglasset var blevet tildelt et slag på den ene kind med flad eller knyttet hånd af A, findes der ikke grundlag for at anse tiltaltes handling for omfattet af reglerne om nødværge i straffelovens § 13. Herefter og i det anførte omfang findes tiltalte skyldig i overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 1.

Straffen fastsættes til fængsel i 50 dage. Efter forholdets karakter findes der ikke grundlag for at gøre straffen betinget, heller ikke med vilkår om samfundstjeneste."

T ankede med påstand om frifindelse, subsidiær formildelse. Anklagemyndigheden påstod stadfæstelse.

T var egnet til samfundstjeneste. Der forelå derudover en speciallægeerklæring fra en børne- og ungdomspsykiater:

"T har gennem puberteten lært teknikker til at kontrollere de impuls gennembrud og utilsigtede bevægelser, der blev diagnosticeret som Gilles de la Tourette's syndrom. T har klaret sig og klarer sig hermed i det daglige, men udsættes han for en overrumplende faresituation, kan han miste kontrollen og reagere med en utilsigtet heftig og uproportioneret afværgereaktion på grund af den neurologisk betinget Tourette-disposition."

Landsretten udtalte:

"Af de af byretten anførte grunde tiltrædes det, at tiltalte forsætligt har tildelt A et slag i ansigtet med et ølglas, hvorved A blev tilføjet de i anklageskriftet nævnte skader. Det tiltrædes endvidere, at det ikke kan afvises, at tiltalte inden slaget med ølglaset var blevet tildelt et slag på den ene kind med flad eller knyttet hånd af A.

Fire voterende finder ikke grundlag for at anse tiltaltes handling omfattet af reglerne om nødværge efter straffelovens § 13, nr. 1 og stk. 2.

To voterende finder, at tiltalte er straffri efter straffelovens § 13, stk. 2.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at tiltalte findes skyldig i overensstemmelse med byrettens bevisvurdering.

Samtlige dommere finder straffen passende udmålt.

Fire voterende finder at det ikke kan udelukkes, at tiltaltes sygdom kan have haft indflydelse på hans handling. Under hensyn hertil og til oplysningerne om hans personlige forhold i øvrigt finder disse voterende, at der foreligger sådanne forhold, at straffen undtagelsesvis kan gøres betinget uden vilkår om samfundstjeneste.

To voterende finder under hensyn til karakteren af den udøvede vold ikke, at oplysningerne om tiltaltes sygdom og personlige forhold kan bevirke at straffen gøres betinget heller ikke med vilkår om samfundstjeneste.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet, således at straffen gøres betinget.

A har som for byretten påstået tiltalte dømt til at erstatte udgiften til lægeerklæring med 100 kr. og til at betale godtgørelse for svie og smerte med 2.320 kr. alt med renter efter erstatningsansvarslovens § 16 fra den 13. april 2004.

Tiltalte har anerkendt kravet størrelsesmæssigt, men har bestridt erstatningspligten. Subsidiært gøres det gældende, at A har udvist egen skyld.

På baggrund af afgørelsen om skyldsspørgsmålet og med bemærkning, at det ikke er godtgjort, at der af A er udvist egen skyld, tiltræder de juridiske dommere den indankede doms bestemmelse om erstatning og godtgørelse.

I øvrigt stadfæstes dommen."

Landsforeningens Meddelelse 67/2004

Sammenstød - Fare- og skadedelikter - Vold, grov - Medvirken

Straffelovens § 23, § 244, § 245 og § 252

To unge mænd, P og W, havde sammen med andre uidentificerede personer kørt rundt i en stjålet bil, og andre i bilen havde med en soft gun skudt mod forbipasserende, herunder havde W, men ikke P, været i bilen, da en person blev ramt med øjenskade til følge. Der var rejst tiltale både for vold og straffelovens § 252 i de enkelte forhold.

Retten henførte alene forholdene under § 244 eller forsøg herpå, dog for forholdet med øjenskadens vedkommende § 245. Der fandtes ikke bevis for, at de tiltalte selv havde affyret skud, men deres tilstedeværelse i bilen under episoderne og særlig W's rolle som chauffør to dage i træk førte til, at de havde gjort sig skyldige i medvirken, jfr. straffelovens § 23.

Retten i Frederikssund, nr. SS 1303/2004, 24/9 2004

P på 18 og W på 19 år var tiltalt, dels for brugstyveri af en bil og tyveri af nummerpladen fra en anden bil.

I en række forhold var der tiltale efter straffelovens § 244 samt § 252, stk. 1, for at have kørt rundt i bilen med to uidentificerede personer i to dage i august 2004 og skudt mod forbipasserende, som enten blev ramt eller udsat for nærliggende fare for liv eller førlighed.

W var alene tiltalt i forhold 4-6, og begge var tiltalt i forhold 7-13.

W var desuden alene tiltalt i forhold 3 for overtrædelse af § 245 og § 252, idet en af de forbipasserende blev ramt i øjet, hvorved der indtraf en "endnu ikke endelig diagnosticeret, men formentlig varig skade".

Derudover var der særligt vedr. W en række mindre forhold af tyveri, herunder indbrud og brugstyveri, og færdselsforseelser.

Begge var tiltalt for hærværk i forhold 14, idet de med den pgl. soft gun skulle have skudt og ramt noget kvæg, der gik på marken langs vejen.

Der var påstand om ubetinget fængselsstraf. De tiltalte havde i det væsentlige erkendt sig skyldige, men gjorde gældende, at der ikke kunne ske domfældelse både for overtrædelse af straffelovens § 244/§ 245 og § 252.

Der blev ført en lang række vidner. P forklarede under grundlovsforhør og under domsforhandlingen, at han ikke selv havde skudt. Han havde søgt at få de to uidentificerede i bilen til at holde op ved at sige til de andre, om de ikke havde haft det sjovt nok. (Stærkt forkortet referat, ER)

W, der havde taget initiativet til at stjæle bilen, havde under skudepisoderne ført bilen og således ikke skudt selv. Det var tilfældigt, hvem der blev skudt efter. De havde dog aftalt ikke at skyde på mødre og børn. Under domsforhandlingen støttede han P's forklaring om, at denne havde sagt fra. (Stærkt forkortet referat, ER)

Vidnet, der var blevet ramt i øjet, forklarede, at han, da han blev ramt, fik tågesyn. Han blev sendt til en øjenafdeling, hvor man beholdt ham natten over. Efterfølgende fik vidnet øjendråber mod skaden, som nu var færdigbehandlet. Slutresultatet var, at pupillen i venstre øje var lidt forstørret på grund af det lys, som trænger ind.

De andre vidner havde fået blodunderløbne mærker. En del af dem var blevet ramt af 3-6 skud.

P og W havde været frihedsberøvet ca. 1½ måned frem til domfældelsen.

Retten anførte vedr. skudepisoderne på side 13 i dommen:

"Generelt vedrørende forhold 3-13

Efter de foreliggende oplysninger lægger retten til grund, at en softgun må karakteriseres som et mindre farligt våben end et luftgevær.

Det lægges endvidere til grund - efter de afgivne forklaringer samt de mange tilfælde, hvor personer blev ramt - at der var tale om sigtede skud, når nogen blev ramt.

Uanset handlingerne må anses for foretaget i grov kådhed, finder retten under de foreliggende omstændigheder, at forholdene alene skal henføres under straffelovens § 244, og for et forholds vedkommende under straffelovens § 245, stk. 1, og at der således ikke tillige skal dømmes for overtrædelse af straffelovens § 252, stk. 1.

Retten finder herved, at de tiltaltes forsæt alene har omfattet skadeforvoldelse, og at fareforvoldelse ikke har indgået som et element i deres overvejelser.

Der findes ikke bevis for, at de tiltalte selv har affyret skud, men deres tilstedeværelse i bilen under episoderne, og særligt tiltaltes W's rolle som chauffør i to dage i træk, fører til, at de i alle forholdene har gjort sig skyldige i medvirken, jf. straffelovens § 23."

I et enkelt forhold blev alene dømt for forsøg.

Da der ikke var ført bevis for, at køerne i forhold 14 havde lidt skade, skete der frifindelse i dette forhold.

W blev i fire forhold frifundet for indbrud, men dømt for hæleri.

P blev for overtrædelse af § 244, jfr. § 23, jfr. til dels § 21 og § 293a, idømt fængsel i 4 måneder, men således at varetægten gik op med den ubetingede del af straffen.

W blev for overtrædelse af § 245, stk. 1, jfr. § 23, § 244, jfr. § 23, jfr. til dels § 21, § 276, § 290, § 293a m.v., idømt fængsel i 9 måneder og en bøde efter færdselsloven på kr. 15.000.

Landsforeningens Meddelelse 68/2004

Vold - Beviser - Frifindelse

Straffelovens § 244

Det eneste bevis mod T var et bilnummer, som et vidne havde tastet ind i sin mobiltelefon. Det var ikke tilstrækkeligt til en domfældelse.

Retten i Glostrup S 267/2004, 1/10 2004

T var tiltalt efter straffelovens § 244, ved i januar 2004 om natten sammen med flere ukendte gerningsmænd ved et diskotek D at have skubbet A omkuld og efterfølgende sparket ham samt slået ham med knyttet hånd.

T nægtede sig skyldig. Han var taxachauffør og havde ikke samlet kunder op ved det pgl. diskotek.

Hans hyrevognscentral havde 160 vogne, de fleste med nummerplader, der startede med HT 99...

Han var pakistaner, 35 år og 180 cm høj med kortklippet frisure. (Et vidne, A's kæreste K, havde beskrevet voldsmanden som tyrkisk/kurdisk, ca. 40-45 år, 170-175 cm, fedladen, næsten skaldet, buttet i ansigtet med sorte skægstubbe).

A fortalte om overfald begået af en taxachauffør, som han ikke kunne genkende. Han kunne ikke genkende T.

A's veninde fortalte om uoverensstemmelser i forbindelse med betaling med Dankort, hvor transaktionen ikke gik igennem, fordi chaufføren trykkede på en forkert tast. Efter overfaldet bad hun om chaufførens navn, hvilket hun ikke kunne få, hvorfor hun i stedet tastede taxaens nummer ind på sin mobiltelefon. Hun var ædru og sikker på, at hun tastede det rigtige nummer ind.

Der var skadestueseddel på A's læsioner.

Rettens begrundelse og afgørelse

"Retten må efter bevisførelse lægge til grund, at A den 4. januar 2004 blev overfaldet som beskrevet i anklageskriftet af flere personer, hvoraf den ene var den taxachauffør, som A og hans kæreste K havde kørt med fra Glostrup til Diskotek D i Albertslund.

Retten finder det imidlertid ikke tilstrækkelig sikkert bevist, at denne taxachauffør var tiltalte. Det eneste bevis, der peger på tiltalte, er det bilnummer, som K tastede ind i sin mobiltelefon lige efter episoden. A har ikke kunnet genkende tiltalte. K har heller ikke kunnet genkende ham, selvom hun var fuldkommen ædru, sad ved siden af chaufføren under turen til Albertslund og også havde kontakt med ham efter episoden. Det signalement af taxachaufføren, som hun gav politiet, passer heller ikke særlig godt på tiltalte. Under disse omstændigheder finder retten ikke at kunne udelukke, at nummeret på hyrevognen kan være tastet forkert ind.

Da tiltalens rigtighed således ikke er bevist med den sikkerhed, der skal til for at domfælde, frifindes tiltalte.

Thi kendes for ret:

Tiltalte T frifindes."

Landsforeningens Meddelelse 69/2004

Menneskehandel - Bordelvirksomhed - Udvisning - Bindende påtalebegrænsning

Straffelovens § 228 og § 262 a, Udlændingelovens § 26, Retsplejelovens § 724 og § 975

6 personer i alderen 23-54 år var tiltalt for bl.a. § 262 a, ved at have transporteret eller huset østeuropæiske kvinder under anvendelse af ulovlig tvang, frihedsberøvelse, vildfarelser eller anden utilbørlig fremgangsmåde. De var ligeledes tiltalt for og blev alle dømt for bordelvirksomhed ved at have opkrævet daglige beløb fra kvinderne. En enkelt, D, blev frifundet for § 262 a, men til gengæld dømt for § 244 og § 260. Straffene blev udmålt fra 3½ år til hovedmanden og ned til 1 års fængsel til de mindre fisk. 5 af dem blev udvist, heraf én med dissens. B kunne ikke dømmes for forhold, der lå forud for en tidligere påtaleopgivelse i august 2002.

Københavns Byrets 24. afd. nr. 247147/04, 6/9 2004

A på 29, B på 45, C på 36, D på 28, E på 54 og F på 23 år var alle tiltalt for bordelvirksomhed efter § 228, stk. 1, nr. 2. De tre første for fra 1998-2003 at have en "stald" (referentens ordvalg) på 20 østeuropæiske kvinder, hvor de dagligt opkrævede ikke under 400 kr. pr. kvinde pr. dag, hvorved de tilsammen opnåede en fortjeneste på skønsmæssigt ikke under 2½ mio. kr.

D var efter samme bestemmelse samt § 262 a og § 231 tiltalt for at have købt en kvinde i november/december 2003 for kr. 20.000 og i forbindelse hermed anvendt ulovlig tvang, frihedsberøvelse, trusler m.v. til at forlede hende til kønslig usædelighed. Han var særskilt tiltalt for overtrædelse af § 244 og § 260 ved at have slået samme kvinde og i en varebil at have tvunget hende hen til et hotel, hvor hun blev udsat for yderligere vold og spark, indtil politiet kom.

E og F havde efter § 228 medvirket til at forlede 4-5 kvinder til kønslig usædelighed.

E var tillige tiltalt for dokumentfalsk og falsk anmeldelse efter § 164, idet han havde forevist og oplyst falsk identitet ved anholdelsen.

Alle var som nævnt ovenfor tillige tiltalt for overtrædelse af § 262 a, fra denne bestemmelse trådte i kraft den 8/6 2002.

Vedr. hovedmanden A, for så vidt angik de 20 østeuropæiske kvinder, var det ud over den generelle gerningsbeskrivelse eksemplificeret bl.a. ved, at han i april 2003 skulle have tvunget to kvinder ind i en bil og berøvet dem friheden, og at han i tiden derefter ved trussel om vold, voldtægt eller anden utilbørlig fremgangsmåde havde tvunget den ene kvinde til at arbejde for sig.

Han skulle mellem marts og oktober 2003 have formået BT, en pedel med en noget uklar rolle i sagen, til at rejse til Tjekkiet og i 8 tilfælde at have transporteret ikke under 15 kvinder til Danmark med henblik på udnyttelse af disse ved kønslig usædelighed og formået BT til på sin egen bopæl at huse flere af kvinderne under opholdet her.

Han skulle have truet to kvinder med kniv og solgt en tredje kvinde til D, jfr. ovenfor, samt i midten af november 2003 frihedsberøvet en kvinde i flere timer, slået hende i hovedet med knytnæver og truet hende med en kniv mod halsen.

E erkendte at have brugt urigtig identitet, men nægtede resten. De øvrige nægtede i det hele. Der blev afgivet forklaring bl.a. af BT, diverse politifolk og en række af kvinderne samt nogle vidner i D's voldsforhold.

Hverken de tiltaltes eller vidnernes forklaring gengives her i større detaljer, henset til, at dommen er på 87 sider, og de tiltaltes forklaringer er gengivet over 26 sider.

Men kort fortalt skød A skylden på vidnet BT, han havde intet med pigernes rejse til Danmark at gøre, ligesom han ikke havde solgt nogen pige til D. Han var klar over, at nogle af pigerne arbejdede som prostituerede og havde også modtaget penge fra dem, men kun fordi de skyldte ham, og kun fordi pengene skulle videre til andre. Han bekræftede, at han i maj-juni 2003 havde søgt asyl i Sverige og Norge under falske navne. I Danmark havde han en voldsdom efter § 244 med betinget hæfte fra 2000.

B kendte ikke noget til tjekkiske prostituerede, men kom i forskellige albanske klubber. Han var to gange i 2001 straffet for henholdsvis dokumentfalsk og tyveri. Han havde under hele sit 18-årige ophold i Danmark levet af offentlige ydelser og havde en jugoslavisk ægtefælle og tre børn i alderen 10, 8 og 5 år. Ægtefællen havde tidsubegrænset opholdstilladelse.

C, der var kommet til Danmark i 1993 fra Bosnien-Herzegovina og aldrig havde haft legalt arbejde (efter egen opfattelse på grund af hans psykiske tilstand sammen med

hans dårlige danske sprog), var gift og havde to børn. Han havde ofte kørt rundt i Istedgade-kvarteret, men han havde ikke gjort noget forkert.

Han var straffet 3 gange for tyveri i 1998, 1998 og 2000, alle betingede straffe.

Han var efter en mentalundersøgelse omfattet af § 69 (personlighedsmæssigt afvigende i betydelig grad), men man kunne ikke pege på andre foranstaltninger end straf.

D kom fra Kosevo i 1995. Han havde været kæreste med en af de i sagen omtalte piger. Han vidste ikke, at hun arbejdede som prostitueret. Han boede sammen med hende på hotel. Han kendte ikke hendes fødselsdag. Den havde de ikke fejret, mens de boede sammen. Hans opholdstilladelse fra 1998 ophørte i 2003, hvor han fik afslag på asyl. I maj måned 2003 fik han endeligt afslag med meddelelse om, at han skulle forlade landet straks. Herefter ophørte de offentlige ydelser, og han boede hos venner og bekendte. Med hensyn til episoden, hvor han var tiltalt for § 244 og § 260, forklarede han, at kæresten havde været beruset på bar og næsten ikke kunne gå, da han hentede hende. Uden for faldt hun og slog sig.

D var dømt 3 gange for bl.a. tyveri i 2000, 2001 og 2002, senest med en reststraf på 61 dage.

E og F var ikke straffet her. E havde levet under falsk navn og på falske papirer i Danmark. Han var en slags mægler, der blev tilkaldt, når der var problemer. Han kendte en af kvinderne og vidste, at hun var prostitueret, og hun gav ham penge til mad og tøjvask. Han elskede hende, han var ikke chef for hende.

Han havde talt i telefon med A og B, men de havde ikke lånt ham penge. Han havde kontakter i Sverige og boede i Slovakiet og lånte under en tilbagerejse 500 kr. af F.

F var blot kommet til Danmark, fordi han skulle hente sin kone. Han vidste ikke, at hun var prostitueret her. Han havde været her i flere omgange. Han boede i Tjekkiet.

Anklagemyndighedens hovedvidne var BT, oprindeligt fra Jugoslavien, der arbejdede i Danmark som pedel og var kommet ind i sagen ved, at en af de prostituerede kvinder, K, havde henvendt sig om hjælp. Hun ønskede at ophøre med sit arbejde og fortalte også, at hun var blevet solgt flere gange.

BT besluttede at købe kvinden fri og indledte forhandlinger med en tjekkisk mand, kaldet "Baronen". Vidnet kom efterhånden også i kontakt med andre prostituerede kvinder, som henvendte sig til ham og fortalte, at de arbejdede for A og B. Vidnet

havde fået en opringning fra C, der sagde, at han skulle ringe til K og sige, at hun ikke måtte forlade hotellet, fordi A og B ville kidnappe hende.

Vidnet havde siden haft forhandlinger med A, der forlangte kr. 15.000 for frikøb af 3 kvinder. Vidnet fik udleveret de tre kvinder, men A tog en af dem tilbage, mens de to øvrige tog hjem med vidnet privat.

B havde ved en senere lejlighed forlangt kr. 60.000, uden at vidnet kunne få at vide, hvad han skulle betale for. Vidnet havde i flere omgange henvendt sig til politiet, som ikke hjalp ham.

Vidnet arbejdede som nævnt som pedel, men kørte rundt i en bil, som han i september 2003 havde købt som ny for kr. 300.000, angiveligt med et banklån.

K forklarede bl.a., at hun var et børnehjemsbarn. Hun blev som 18-årig stjålet af nogle sigøjnere og skulle tjene penge til familien. Senere gik det op for hende, at hun skulle være prostitueret. Efter to måneder solgte familien hende, og hun opholdt sig hos i alt 6-7 familier, der købte eller solgte hende.

Alle tjekkiske piger, der kom i Istedgade, skulle betale "leje" for gaden. Pigerne sagde, at de betalte alt, hvad de tjente. Vidnet bekræftede BT's forklaring om, at denne skulle betale A for at frikøbe hende og to andre kvinder.

Politifolk berettede som vidner, at de havde fået henvendelse fra en mand, der senere i forklaringen blev navngivet som BT, og herefter etablerede man telefonaflytninger, ligesom der blev observeret i kvarteret. B og C kørte regelmæssige runder på Vesterbro, og B talte med de prostituerede. A færdedes på samme måde som B, men kontakten med kvinderne var mere kort og overfladisk.

Nogle andre kvinder samlede penge ind blandt de prostituerede i forbindelse med en af disses udrejse, hvor bl.a. A var til stede. C opholdt sig i det væsentlige på en bestemt bar. Han var ikke så interessant. Andre politifolk havde efter aflytninger observeret i lufthavne for at se, om A og B modtog kvinder. Undertiden ventede man forgæves.

Endelig var der forklaringen fra nogle af kvinderne fra indenretlige forhør tidligere i sagen. Forklaringerne belastede særligt A. En del var med åbne øjne kommet til Danmark for at tjene penge som prostituerede, andre var blevet lovet arbejde, men fik, når de kom hertil, at vide, at de skulle trække på gaden.

Kvinderne skulle dagligt aflevere beløb til mændene, ofte 400 kr. pr. dag. Nogle fastholdt at være selverhvervende, havde selv betalt deres rejse og skulle ikke aflevere

noget, men havde dog på forehold hørt, at andre kvinder betalte. A's og B's kaldenavne gik igen i mange af kvindernes forklaringer.

Domsmandsrettens bemærkninger kommer fra side 80 i dommen. Det blev efter bevisførelsen lagt til grund, at A havde overtrådt § 228 siden 1998.

Ikke alle involverede kvinder blev transporteret hertil af A. Nogle tog frivilligt hertil og ernærede sig ved prostitution. A tvang nogle af disse til at betale under angivelse af, at de skulle betale for at være "i gaden", og det fortsatte frem til anholdelsen i december 2003.

Retten fortsatte:

"Retten finder det bevist, at forholdet er begået i forening med bl.a. tiltalte B, at tiltalte A modtog penge fra ikke under 20 piger, der i perioder ernærede sig ved prostitution, at pigerne har betalt fra 300 kr. til 600 kr. dagligt og i flere tilfælde mere, hvorfor den samlede fortjeneste har været ca. 2½ million kr.

Forhold 2:

Straffelovens § 262a trådte i kraft den 8. juni 2002. Retten finder, at tiltale A har realiseret denne bestemmelses gerningsindhold i forening med bl.a. tiltalte B fra dens ikrafttræden og indtil A blev anholdt."

Retten gennemgår herefter de enkelte poster under § 262a fra anklageskriftet, herunder at A solgte piger og transportererede dem til København. A blev dog frifundet for at have truet to kvinder og solgt en tredje kvinde til D. Han havde heller ikke frihedsberøvet en kvinde og slået hende - han blev således frifundet for overtrædelse af § 244.

For så vidt angik B, havde man i august 2002 opgivet påtale for overtrædelse af § 229. Uanset at man var bundet af dette tiltalefrafald, jfr. RPL § 724, gjorde anklagemyndigheden gældende, at der forelå væsentlige nye beviser, jfr. RPL § 975.

Retten fandt det ikke dokumenteret, at der på nuværende tidspunkt var sådanne væsentlige nye beviser, at tiltalen kunne udstrækkes før august 2002.

B havde ikke foranlediget **alle** de i sagen involverede kvinder transporteret til København. Nogle kom frivilligt, men B tvang dem til at betale for at være "i gaden". B blev herefter dømt i samme omfang som A for at have modtaget penge fra ikke under 20 piger. Den samlede fortjeneste havde været ca. 2 mio. kr. B blev således dømt efter anklageskriftet, dog alene med en gerningsperiode fra august 2002 til december 2003.

B havde ad § 262a formået BT til at transportere 2-3 kvinder ad gangen fra Tjekket til København, i alt ikke under 15 kvinder, som arbejdede som prostituerede for A og B.

C havde holdt øje med pigerne og krævet penge ind til A og B, hvorved han havde overtrådt straffelovens § 228, stk. 1, nr. 2, jfr. § 231 og § 262 a, jfr. § 23. Desuden blev han dømt for at være chauffør ved et tyveri begået af broderen for et beløb, der næppe oversteg kr. 10.000.

D, der ikke havde nogen indtægter og levede "under jorden", havde boet sammen med K på A's hotelværelse og havde overtrådt § 228, stk. 1, nr. 2, jfr. § 231, men ikke købt hende og ikke overtrådt § 262 a. Han blev derimod dømt for vold og tvang mod K efter de mange vidneforklaringer.

E og F blev fundet skyldige efter anklageskriftet.

Retten lagde ved strafudmålingen vægt på kriminalitetens karakter og omfang, og at den havde været organiseret.

A	fik	3½	års	fængsel	
B	"	3	"	"	
C	"	1	"	"	
D	"	1	"	"	incl. reststraffen på 61 dage
E	"	1½	"	"	
F	"	2	"	"	

Alle havde været frihedsberøvet fra december 2003.

C blev ikke udvist. For B var der dissens til udvisningen under henvisning til længden af opholdet i Danmark samt hustruen og de tre børn.

De 4 øvrige blev udvist.

Landsforeningens Meddelelse 70/2004

Afgiftssvindler, grov - Berigelsesforsæt - Frifindelse - Langvarig sagsbehandling

Straffelovens § 289 a

T var som ansvarlig i et speditjonsfirma nok i et vist omfang bekendt med, at der foregik dobbeltfakturering. Det måtte imidlertid have formodningen imod sig, at T, hvis

han medvirkede til grov afgiftssvig for betydelige millionbeløb, ville løbe ikke ubetydelige, overflødige risici for opdagelse. Der var ikke holdepunkter for, at T havde fået del i udbyttet eller andre personlige fordele af den begåede toldsvig. Frifindelse.

Københavns Byrets 29. afd. nr. 29.00475/04, 25/10 2004

T på 45 år var tiltalt for afgiftssvindel efter straffelovens § 289 a, ved fra 1996 til 1999 i forbindelse med import af varer fra Hong Kong til EU at have benyttet urigtige toldangivelser og fiktive fakturaer, således at ToldSkat ikke opkrævede toldbeløb hos speditøren S til et samlet beløb på 11 mio. kr. T indtog en ledende stilling i det pågældende speditørfirma.

(Anklageskriftet rummer 27 forhold med underforhold og fylder frem til side 36 i dommen)

Der var påstand om ubetinget frihedsstraf og rettighedsfrakendelse som speditør. T nægtede sig skyldig.

Af dommerens redegørelse for sagens baggrund fremgik, at toldmyndighederne i 1999 foretog en regnskabsmæssig gennemgang i speditørfirmaet og opdagede, at der forelå dobbeltfakturering vedr. import fra forskellige firmaer i Hong Kong, når man sammenlignede med de fakturaer, som forefandt hos de 49 modtagere af varerne. Den lave faktura blev brugt ved indfortoldningen, mens den høje faktura blev brugt til opkrævning af betaling for varen hos varemottageren.

Dertil kom, at leveringsbetingelserne undertiden var forskellige, hvilket alt førte til en difference på 16 mio. kr.

Der blev indgivet politianmeldelse i november 1999, og T blev første gang sigtet i juli 2000.

Sagen endte med, at der blev rejst tiltale for 11 mio. kr. ved anklageskrift af december 2003.

Der var mellem parterne enighed om, at der var tale om dobbeltfakturering, og ligeledes enighed om den beløbsmæssige opgørelse. Bevistemaet var, om T var vidende herom, og om han med forsæt til afgiftsunddragelse foranledigede, at der til toldmyndighederne som dokumentation for toldangivelserne blev fremsendt fakturaer med en urigtig værdiangivelse og/eller en urigtig leveringsbetingelse (dommen side 38f).

Ekspeditionerne var udført af tre ansatte under T's ledelse. Oplysninger om de reelle fakturaer kunne fremkomme enten, hvor S skulle stå for opkrævning af betaling eller

betaling via reimburs, eller hvor S af en af parterne blev bedt om at ændre fakturaen, så den fremstod som udstedt af S.

Alle disse ekspeditioner var iflg. T efterfølgende og uden forbindelse med fortoldningen, der blev håndteret som særskilte sager. T forklarede, at hverken han eller de øvrige medarbejdere var blevet opmærksomme på, at der fandt dobbeltfakturering sted.

Et af Hong Kong firmaerne var en gammel kunde i S. Flere af de øvrige leverandører havde T aldrig haft kontakt med.

Med hensyn til udstedelse af fakturaer i eget navn, forklarede en af de ansatte, at hun havde fået vejledning hos toldvæsenet herom. En toldinspektør fandt dette usandsynligt. Hvis det havde været oplyst, havde det været forkert, eller oplysningen var misforstået. Det gjorde dog ingen forskel rent toldmæssigt, hvem fakturaen var udstedt til.

Rent praktisk var ændringerne af fakturaudstederen iflg. de ansatte sket efterfølgende. Kunderne sendte ofte en stak ad gangen pr. fax. Medarbejderne klippede brevhovederne af og satte S's brevhoved på og sendte dem tilbage pr. fax. Herefter blev de sammenklippede dokumenter blot smidt ud.

Da toldmyndighederne kom på kontrol, blev ledelsen af S, herunder T, indkaldt til møde den følgende måned, hvor de fik oplyst, at ToldSkat havde mistanke til 1.000 ekspeditioner. Ledelsen blev chokeret og stoppede forretningsforbindelsen til de pågældende leverandører. De havde et møde i Hong Kong med ledelsen af den førende leverandør, hvor man erkendte, at der var foretaget dobbeltfakturering, men uden at nogen hos S var vidende herom. Man lovede at stille bankgaranti for toldkravet, som S hæftede for, men bankgarantien udeblev.

Der var ingen penge i eksportfirmaet, som - viste det sig - havde forbindelse til den kinesiske mafia.

Rettens vurdering af skyldspørgsmålet, dommens side 64.

Retten fandt, at der var en række omstændigheder, der belastede T, som havde deltaget i de forskellige ekspeditioner. Retten fandt det mindre sandsynligt, at T kunne undgå i nogle tilfælde at blive opmærksom på uoverensstemmelserne. Ved enkelte leveringer i februar/marts 1998 måtte man lægge til grund, at T havde siddet med den fiktive og reelle faktura samtidigt.

Retten fortsatte:

"Heroverfor står, at flere af tiltaltes handlemåder umiddelbart taler imod, at han har medvirket til den begåede toldsvig. Tiltaltes medarbejdere i søfragtafdelingen har således været bemyndiget til at udfærdige og indsende rettelsesangivelser til toldmyndighederne, hvorved toldmyndighederne i nogle tilfælde har fået kopi af såvel den reelle som den fiktive faktura, og derved uden videre har kunnet konstatere en betydelig nedsættelse af stykprisen for en given vare (forhold 7, 25 og 26). I flere tilfælde hvor en varemottager har anmodet om kopi af toldangivelsen, har tiltalte overladt til (... medarbejder M...) at konstruere en toldangivelse, der angiveligt skulle skjule det forhold, at S ved toldafregningen havde en fortjeneste på dollarkursen. Tiltalte har i vidt omfang overladt ekspedition af varemottageres anmodninger om ændring af fakturaer, så de fremtrådte som udstedt af S, til de medarbejdere i søfragtafdelingen, der forestod udfærdigelse af toldangivelserne på grundlag af de fiktive fakturaer. I forhold 19 har tiltalte til varemottageren som dokumentation for fortoldningen fremsendt kopi af tre toldangivelsesblanketter indholdsmæssigt svarende til de indsendte toldangivelser samt kopi af de fra toldmyndighederne modtagne afregninger for tolden. Varemottageren har herved uden videre kunnet konstatere, at tolden var beregnet af væsentligt lavere værdier - mindre end halvdelen - end de, der fremgik af de fakturaer, som varemottageren havde modtaget og betalt. Det må i hvert fald som udgangspunkt have formodningen imod sig, at tiltalte, hvis han medvirkede til grov toldsvig for betydelige millionbeløb, ville løbe ikke ubetydelige, overflødige risici for opdagelse.

Der er endvidere ikke grundlag for at fastslå, at import af tekstilvarer fra det fjerne østen via Danmark til varemottagere i andre EU-lande er usædvanlig eller savner legitim grundelse. Retten finder det heller ikke godtgjort, at priserne ifølge de fiktive fakturaer i sig selv umiddelbart indikerede for tiltalte, at fakturaerne ikke var reelle.

Endvidere bemærkes, at tiltaltes forklaring om forløbet af et møde, som han og administrerende direktør D i maj 1999 havde i Hong Kong med (... ledelsen af eksportfirmaet E...), ikke er blevet imødegået. Tiltalte har forklaret, at E på mødet over for dem erkendte, at firmaet for at forbedre sin konkurrencesituation havde foretaget dobbeltfakturering, og at dette var sket, uden at nogen hos S vidste det.

Endelig og navnlig bemærkes, at der ikke er holdepunkter for, at tiltalte har opnået del i det kriminelle udbytte, eller at han på anden måde har opnået personlige fordele af den begåede toldsvig.

Sammenfattende finder retten, at det ikke med den for domfældelse i en straffesag fornødne sikkerhed er godtgjort, at tiltalte med forsæt har medvirket til den begåede toldsvig ved at foranledige urigtige toldangivelser dokumenteret ved fiktive fakturaer med urigtig værdiangivelse fremsendt til toldmyndighederne.

4.7.2. Angivelse af urigtige leveringsbetingelser.

Ifølge sin egen forklaring lod tiltalte uden andet grundlag end en mundtlig tilkendegivelse fra eksportøren om, at denne generelt anvendte leveringsbetingelsen DDP, etablere en almindelig forretningsgang, hvorefter medarbejdere i søfragtafdelingen lod alle eksportørens fakturaer påføre oplysning om denne leveringsbetingelse, eventuelt ved rettelse af en anden godkendt eller ikke godkendt international leveringsbetingelse. I en række tilfælde er told og/eller fragtomkostninger imidlertid opkrævet hos varemottageren, herunder af tiltalte eller andre ansatte hos S, og angivelse af DDP som leveringsbetingelse har således været åbenbart ukorrekt og har ført til beregning af et for lavt toldbeløb. Retten finder, at tiltalte som ansvarlig herfor har handlet groft uagtsomt, men ikke med sikkerhed med det for domfældelse i denne sag fornødne forsæt til toldunddragelse.

4.7.3. Samlet konklusion.

Som følge af det anførte frifindes tiltalte herefter i det hele."

- oo0oo -

Forsvarersalæret udgjorde kr. 260.000 + moms.

Landsforeningens Meddelelse 71/2004

Forelæggelse

Retsplejelovens § 868

I de sager, hvor der sker forelæggelse ved domsforhandlingens indledning, skal denne foretages på en objektiv og saglig måde, som det fremgår af nedennævnte kendelse. Mod forsvarernes protest måtte der derimod ikke under forelæggelsen afspilles en video med politiets underlægningslyd, der henhørte under bevistførelsen.

Københavns Byrets 28. afd., 14326/04, 5/10 2004

I en sag med 4 tiltalte i det store sagskompleks med hashsalg fra Christiania redegjorte anklagemyndigheden for tilrettelæggelsen af forelæggelsen og fremlagde en oversigt over forelæggelsens punkter. Forsvarerne protesterede og gjorde bl.a. gældende, at sagen ud over oplæsning af anklageskriftet ikke skulle forelægges, subsidiært at der særligt vedrørende video- og lydsekvenser var tale om politiets ensidige udlægning af forholdene i Pusherstreet på et givet tidspunkt.

Domsmandsretten afsagde sålydende

"KENDELSE:

Af den af anklagemyndigheden fremlagte oversigt over forelæggelsens punkter fremgår, at forelæggelsen består af 8 temaer.

I denne sag har retten brug for en mere generel forelæggelse, der skal foretages af anklagemyndigheden på en objektiv og saglig måde.

Retten tillader derfor, at punkterne 1, 2a, 2c, 4, 5, 6, 7, og 8 samt 3 for så vidt angår selve redegørelsen for politiets opfattelse af hashsalgets organisering indgår i forelæggelsen.

Derimod finder retten, at punkterne 2 b og 3 (= afspilning af lyd- og videosekvenser) ikke bør vises som et led i forelæggelsen, men bør vises under anklagemyndighedens bevisførelse.

Thi bestemmes:

Det tillades anklagemyndigheden at foretage en forelæggelse af sagen som opregnet i den udleverede oversigt. Det tillades ikke, at der som et led i forelæggelsen forevises videosekvenser eller afspilles lydsekvenser."

Anklagemyndigheden forelagde herefter sagen.

Retten bestemte, at et bilag udvisende bl.a. antallet af ransagninger og beslaglagt kvantum hash i årene 1998 - 2004 på hele Christiania udgik af forelæggelsen.

Landsforeningens Meddelelse 72/2004

Narkotika - Beviser - Omregning fra pulver til piller

Lov om euforiserende stoffer § 3

T var tiltalt for lov om euforiserende stoffer ved bl.a. at være i besiddelse af 100 g Diazepam. Der opstod under domsforhandlingen tvivl om omregningsmetoden, på hvilken anklagemyndighedens straffpåstand på 1 - 1½ års fængsel hvilede. T blev idømt 2 måneders fængsel med dissens for 4 måneder.

Københavns Byrets 24. afd. nr. 24. 19559/04, 26/8 2004

T på 27 år var tiltalt efter lov om euforiserende stoffer ved i september 2003 på en adresse at have været i besiddelse af 100 g Diazepam med henblik på videresalg.

Tre dage senere var han på en restaurant fundet i besiddelse af 0,37 g kokain og 1 ecstasytablet.

Derudover var han tiltalt for en række færdselslovsforseelser, som isoleret set kun kunne medføre bøde.

T erkendte sig delvis skyldig i forhold 1, idet han gjorde gældende, at Diazepam var til eget forbrug, til at "falde ned igen", når han havde været i byen. Han mente, at der i de 100 g var til 1-2 års forbrug. Han havde foræret af stoffet til venner og bekendte, men aldrig solgt.

T var ikke straffet af betydning for sagen.

Domsmandsretten udtalte vedr. forhold 1:

"Tiltalte har erkendt at have været i besiddelse af 100,24 gram diazepam. Efter bevisførelsen lægges det på grund af mængden af stof til grund, at en del af stoffet har været i tiltaltes besiddelse med henblik på videreoverdragelse. Ved strafudmålingen vedrørende dette forhold bemærkes, at den af anklageren anførte omregningsmetode, hvorefter mængden af stof kan omregnes til mellem 16.000 og 40.000 tabletter, ikke findes tilstrækkeligt dokumenteret."

T blev herudover dømt for nogle af færdselsforseelserne.

Retten udtalte vedr. strafudmålingen:

"To dommere finder, at straffen passende kan fastsættes til fængsel i 2 måneder samt en bøde på 3000 kr., subsidiært 6 dages fængsel.

En dommer finder, at straffen passende kan fastsættes til 4 måneders fængsel samt en bøde på 3000 kr., subsidiært 6 dages fængsel."

- oo0oo -

Forsvareren oplyser bl.a.:

"En erklæring fra Retsmedicinsk Institut oplyste, at pulverets koncentration var 82%, at en typisk diazepam indeholder 2-5 mg, som svarer til 2-5% af tablettens vægt (betyder at en tablet vejer 100 mg svarende til 1/10 g).

Jeg ringede til anklagemyndigheden forud for domsforhandlingen og fik, af en garvet anklager, oplyst, at man som tommelfingerregel beregner 3-4 tabletter pr. gram pulver. Der var således tale om 3-400 tabletter.

Under domsforhandlingen mødte en anden anklager, som beregnede antallet af tabletter til mellem 16-40.000, jf. den retskemiske erklæring (1.000 tabletter med en koncentration på 82%, svarende til 16.000 tabletter ved en koncentration på 5% og 40.000 tabletter ved en koncentration på 2%).

Der var rejst tiltale efter lov om euforiserende stoffer, hvilket burde indebære en tabletantal på ca. 5.000 eller under (jf. de grå oversigter).

Med udgangspunkt i de 16-40.000 tabletter bad anklageren om 1-1½ års fængsel. Mit udgangspunkt var 2 måneder.

Forvirringen var total, men byretten endte med at konkludere, at anklagerens omregningsmetode til 16-40.000 ikke fandtes tilstrækkelig dokumenteret."

Landsforeningens Meddelelse 73/2004

Vold, grov? - Hundeslagsmål - Udvisning undladt - Betinget straf

Straffelovens § 56, § 244 og § 245, Udlændingelovens § 26

En russisk statsborger T, dansk gift, var tiltalt efter straffelovens § 245, men blev dømt efter § 244, efter at have slået ud efter en anden hundeejer A med en hundesnor, efter at A havde sparket T's hund.

Straffen blev udmålt til 10 dages betinget fængsel. Påstanden om udvisning blev ikke taget til følge.

VL 8. afd. a.s. S-0930-02, 23/9 **2002**

Den dengang 34-årige russiske statsborger T var tiltalt for overtrædelse af straffelovens § 245, ved i februar 2002 på et strandareal flere gange at have slået A i hovedet med en hundelineholder med håndtag og karabinhage.

I forhold 2 bl.a. politivedtægten, ved at have undladt at holde sin hund i snor og uden at have herredømme over hunden, der gik til angreb på A's hund. Der var påstand om ubetinget frihedsstraf og udvisning.

T nægtede sig skyldig, hun havde ikke forsæt til vold og havde hele tiden haft sin hund under kontrol, subsidiært påberåbte hun sig straffelovens § 85.

Begge ægtefæller og en yderligere person vidnede i sagen. Forklaringerne er gengivet i retsbogen.

T var ikke straffet af relevans for sagen.

Byretten fandt, at T's hund var gået til angreb på A's hund, og at A forsøgte at afværge dette ved at sparke T's hund. Efter A's, dennes ægtefælles og et uvildigt vidne V's forklaring kunne det lægges til grund, at T angreb A med et slag i hovedet med hundelinen, således at der forvoldtes skade. Angrebet var forsætligt, men det kunne ikke lægges til grund, at det var målrettet.

T's hund var løs, hvorfor hun blev dømt i forhold 2. Der var ikke grundlag for at anvende straffelovens § 85. Straffen blev efter § 245 udmålt til betinget fængsel i 10 dage med en prøvetid på 1 år. Der fandtes ikke grundlag for udvisning.

T skulle betale erstatning til A med kr. 1.887 og delvise sagsomkostninger i straffesagen.

Anklagemyndigheden ankede til skærkelse og gentog påstanden om udvisning.

T påstod stadfæstelse, dog at forhold 1 blev henført under straffelovens § 244.

Resten er citat fra landsrettens dom:

"Tiltalte har for landsretten om sine personlige forhold forklaret, at hun fortsat er gift og bor sammen med sin mand. Hun er meget glad for at bo i Danmark. Hun er hjemmegående og ønsker at blive boende her. Hendes datter går i 9. klasse i en skole i B. Sagen har påvirket hende så meget, at hun må tage antidepressiv medicin. Hun har af samme grund endnu ikke haft psykisk overskud til at påbegynde undervisning i dansk.

Landsrettens begrundelse og resultat:

Af de grunde, som byretten har anført, tiltrædes det, at det er lagt til grund som bevist, at tiltalte, efter at hendes hund havde angrebet A's hund, og efter at A havde sparket på tiltaltes hund, udøvede vold mod A ved at slå denne i hovedet med en genstand. Det må bevismæssigt lægges til grund, at tiltalte kun har slået én gang, men det kan ikke med fornøden sikkerhed fastlægges, om A er blevet ramt af hundelinens holder eller linens karabinhage. Efter det oplyste om baggrunden for voldsudøvelsen og voldens relativt begrænsede omfang og følger henfører landsretten forholdet under straffelovens § 244. Med denne ændring findes tiltalte skyldig i forhold 1.

Efter anklagemyndighedens påstand frifindes tiltalte i forhold 2 for overtrædelse af hundelovens § 3, stk. 1. Straffen for overtrædelse af bestemmelserne i forhold 2 med undtagelse af hundelovens § 3, stk. 2, der ikke er strafbelagt, fastsættes i medfør af hundelovens § 12, stk. 1, og politivedtægtens § 44.

Det tiltrædes, at tillægsstraffen er fastsat til fængsel i 10 dage, der efter omstændighederne er gjort betinget som sket.

Under hensyn til længden af den idømte straf og til, at tiltalte er gift med en dansk statsborger, tiltrædes det, at der ikke er grundlag for udvisning, og at tiltalte derfor er frifundet for påstanden herom.

Landsretten stadfæster herefter dommen."

- oo0oo -

Sagen er ikke gengivet i Ugeskriftet. Den er et af mange eksempler på, hvad det kan medføre af unødigt ængstelse, at der nedlægges udvisningspåstande i mindre alvorlige sager.

Landsforeningens Meddelelse 74/2004

Narkotika - Samfundstjeneste

Straffelovens § 62, lov om euforiserende stoffer § 3

Den 18-årige T blev idømt samfundstjeneste for på sin arbejdsplads og hjemme at have været i besiddelse af bl.a. 11 pølsemansposer med 7,84 g kokain med henblik på videresalg.

Københavns Byrets 15. afd., nr. 5335/04, 16/6 2004

T på 18 år var tiltalt for overtrædelse af lov om euforiserende stoffer, ved på sin arbejdsplads og hjemme at have været i besiddelse af 3,7 g hash og 11 pølsemansposer indeholdende 7,84 g kokain med henblik på videresalg.

Der var påstand om fængselsstraf.

T erkendte besiddelsen, men nægtede hensigt til videresalg. Han var egnet til samfundstjeneste.

Retten fandt det under hensyn til den samlede mængde, til fundet af (tomme) pølsemandsposer og en vægt hjemme, bevist, at narkotikaet var med henblik på videresalg.

Straffen blev fastsat til fængsel i 3 måneder. Retten fortsatte:

"Under hensyn til at tiltalte lige var fyldt 18 år da forholdet blev begået og til, at han netop står overfor at skulle begynde en uddannelse som murer finder retten, at straffen kan gøres betinget mod vilkår om samfundstjeneste, jf. straffelovens §§ 62 og 63, som nedenfor bestemt."

Vilkårene omfattede samfundstjeneste i 90 timer inden for en længstetid på 9 måneder.